

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/1/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200009
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200009.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., sudcov prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej a prísediacich sudcov JUDr. Michaly Birkovej a JUDr. Lukáša Liščáka, v disciplinárnej veci vedenej proti Mgr. O. R., súdnej exekútorke so sídlom Exekútorského úradu v O., G.. D. Č.. XX, v konaní o návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 veta prvá v spojení s § 220 ods. 2 veta prvá zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, podanému dňa 26. januára 2022, na ústnom pojednávaní dňa 27. júna 2022, t a k t o

r o z h o d o l :

Mgr. O. R., súdna exekútorka, so sídlom I. Ú. G.. D.U. XX, O., L.: XXXXXXXXX sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

u z n á v a v i n n o u , ž e

v exekučnom konaní 196Ex/61/20 vydala upovedomenie o zastavení exekúcie zo dňa 12.01.2021, v ktorom si vyúčtovala odmenu vo výške 20 % zo sumy 131 146,34 Eur (čo predstavuje sumu 26 229,50 Eur) aj napriek tomu, že nevymohla exekučný titul ani sčasti,

t e d a

porušila ustanovenie § 197 ods. 1, § 198 ods. 2 a § 199 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v spojení s § 7 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku, keďže si vyúčtovala odmenu, na ktorú nemala zákonné oprávnenie,

za to sa jej ukladá

podľa § 221 ods. 2 písm. b) zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku peňažná pokuta v sume 1.000,- Eur.

Disciplinárne obvinená je povinná zaplatiť trovy disciplinárneho konania 120,- Eur do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.

Návrh na začatie disciplinárneho konania

1. Návrhom z 25. januára 2022, ktorý bol Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“) doručený dňa 26. januára 2022, sa ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľka“) domáhala rozhodnutia, ktorým by disciplinárny senát uznal súdnu exekútoriku Mgr. O. R. vinnou zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 veta prvá v spojení s § 220 ods. 2 veta prvá zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exp“) spočívajúcom v tom, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 196EX/61/20 vydala upovedomenie o zastavení exekúcie z 12. februára 2021, v ktorom si vyúčtovala odmenu vo výške 20 % zo sumy 131.146,34 eur (čo predstavuje sumu 26.229,50 eur) aj napriek tomu, že nevymohla exekučný titul ani sčasti a z oznámenia Okresného súdu N. N. (ďalej len „okresný súd“) z 29. apríla 2020 vyplýva, že medzi oprávneným a povinným nedošlo k zániku vymáhanej exekučnej pohľadávky (postúpením, započítaním). Na základe takto koncipovaného skutku zo strany navrhovateľky mala súdna exekútorika porušiť ustanovenia § 197 ods. 1 a § 199 Exp v spojení s § 7 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku (ďalej len „Vyhláška“), keďže si vyúčtovala odmenu, na ktorú nemala zákonné oprávnenie. Za uvedené závažné disciplinárne previnenie navrhla, aby disciplinárny senát uložil súdnej exekútorike disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 2 písm. b) Exp spočívajúce v uložení pokuty vo výške 1.000 eur.

2. Navrhovateľka disciplinárny návrh odôvodnila predovšetkým tým, že podaniu príslušného návrhu predchádzalo podanie podnetu zo strany obchodnej spoločnosti S., Z..F..P.. (ďalej len „povinný“) z 26. januára 2021, v ktorom povinný namietal postup súdnej exekútoriky v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 196EX/61/20. Povinný primárne namietal, že súdna exekútorika vydala dňa 12. januára 2021 upovedomenie o zastavení exekúcie, v ktorom vyzvala osobu D. S. (ďalej len „oprávnený“) na uhradenie trov exekúcie, medzi ktoré si súdna exekútorika započítala aj odmenu vo výške 20 % zo sumy 131.146,34 eur, čo predstavovalo sumu vo výške 26.229,50 eur, napriek tomu, že nevymohla počas vedenia exekučného konania žiadne finančné prostriedky.

3. Na základe predmetného podnetu začala navrhovateľka v predmetnom exekučnom konaní prešetrovať postup súdnej exekútoriky. Mala aj na základe vyžiadaného príslušného exekučného spisu preukázané, že predmetná exekúcia začala na základe poverenia na vykonanie exekúcie, vydaného okresným súdom dňa 03. februára 2020 pod číslom 6120216316. Súdna exekútorika po doručení poverenia dňa 05. februára 2020 vydala upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 06. februára 2020. Následne súdna exekútorika pokračovala vo výkone exekúcie, pričom jej bolo dňa 25. marca 2020 doručené oznámenie oprávneného, že dňa 23. marca 2020 uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávky vo výške 131.146,34 eur k 23. marcu 2020 (ktorá bola vymáhaná v predmetnom exekučnom konaní) v prospech spoločnosti A. B., Z..F..P.. Z exekučného spisu ďalej vyplynulo, že súdna exekútorika následne v prílohe listu z 26. marca 2020 zaslala príslušnú zmluvu o postúpení pohľadávok okresnému súdu za účelom vydania dodatku k povereniu o tom, že došlo k zmene účastníka exekučného konania na strane oprávneného. V liste zároveň súdna exekútorika poukázala na to, že podľa nej ide o zastierací právny úkon. Dňa 29. apríla 2020 bolo súdnej exekútorike zo strany okresného súdu doručené oznámenie, v ktorom súd uviedol, že na vydanie dodatku k povereniu nie je dôvod, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje simulovaný právny úkon, ktorý je neplatný, keďže chýba skutočná vôľa postúpničky prijať postúpenú pohľadávku.

Cieľom zmluvy o postúpení pohľadávky v skutočnosti bolo to, aby došlo k vzájomnému započítaniu pohľadávky vymáhanej v predmetnom exekučnom konaní, keďže v mene spoločnosti A. B., Z..F..P.. vystupuje konateľ povinného, a teda nejde o subjekt odlišný, respektíve nezávislý od dlžníka. Okresný súd uviedol, že v skutočnosti platia účinky zastieraného právneho úkonu, čo v danom prípade predstavovalo dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok uzavretú dňa 23. marca 2020 medzi oprávneným a spoločnosťou A. B., Z..F..P.. Okresný súd ďalej v predmetnom liste uviedol, že dohoda o započítaní pohľadávok nie je platná, keďže sa prieči § 581 vety prvej zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), keďže exekučná pohľadávka predstavuje náhradu škody spôsobenú na zdraví. Rovnako súd poukázal na sporné postavenie spoločnosti A. B., Z..F..P.. v predmetnom exekučnom konaní, keďže táto nebola účastníkom exekučného konania, a teda nebola subjektom spôsobilým na započítanie vzájomných pohľadávok v predmetnom exekučnom konaní. Navrhovateľka mala ďalej preukázať, že súdna exekútorka následne pokračovala vo výkone exekúcie s cieľom riadneho vymoženého exekučného titulu spolu s príslušenstvom, keď dňa 30. júla 2020 vydala upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností vo vlastníctve povinného. Následne dňa 22. decembra 2020 bol súdnej exekútorky doručený návrh oprávneného na zastavenie exekúcie, v ktorom oprávnený neuviedol, že by došlo k jeho uspokojeniu. Súdna exekútorka dňa 12. januára 2021 vydala upovedomenie o zastavení exekúcie, vyúčtovala si odmenu vo výške 20 % zo sumy 131.146,34 eur, teda sumu vo výške 23.229,50 eur, následne vydala upovedomenie o ukončení exekúcie, pričom zrušila úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného. Dňa 20. januára 2021 bola súdnej exekútorky doručená žiadosť povinného žiadajúca o zaslanie konečného vyúčtovania exekučného konania podľa § 199f ExP, súdna exekútorka následne dňa 25. januára 2021 vyhotovila konečné vyúčtovanie, v ktorom uviedla, že došlo k vymoženiu exekučného titulu spolu s príslušenstvom.

4. Navrhovateľka na základe takto preukázaných skutočností dospela k záveru, že súdna exekútorka je oprávnená si vyúčtovať odmenu vo výške 20 %, ale len zo sumy, ktorá bola reálne vymožená od povinného s tým, že v predmetnom exekučnom konaní nedošlo k vymoženiu exekučného titulu ani sčasti, a teda ak výška vymoženého exekučného titulu predstavuje 0 eur, výška odmeny súdnej exekútorky bude predstavovať taktiež 0 eur. V tomto smere poukázal na list okresného súdu z 29. apríla 2020, v ktorom súd nepristúpil k vydaniu dodatku k povereniu ďalej uvádzajúc, že dohodu o postúpení pohľadávok považoval za simulovaný právny úkon s tým, že samotný zastieraný právny úkon (dohoda o započítaní pohľadávok) je neplatný pre rozpor s § 581 ods. 1 OZ. Z uvedeného teda vyplývalo, že okresný súd považoval predmetnú zmluvu za nulitný právny úkon v súvislosti s predmetným exekučným konaním. Preto dospel k záveru, že súdna exekútorka mala považovať vymáhanú exekučnú pohľadávku za neuspokojenú. Vo vzťahu k argumentácii súdnej exekútorky ohľadom jej postupu v súlade s § 199c ods. 1 ExP uviedla, že po doručení oznámenia okresného súdu o tom, že dňa 14. januára 2021 došlo k zastaveniu exekučného konania na návrh oprávneného (ktorý v návrhu neuviedol, že by došlo k uspokojeniu jeho pohľadávky), si mohla súdna exekútorka vyúčtovať len sumu paušálnej náhrady hotových výdavkov (60 eur), DPH (ak je platiteľkou DPH), sumu nevyhnutných výdavkov presahujúcich sumu paušálnej náhrady (ak realizovala predajové exekúcie na vymoženie peňažného alebo nepeňažného plnenia).

5. Navrhované disciplinárne opatrenie navrhovateľka odôvodnila primárne s poukazom na osobu súdnej exekútorky ako osoby s právnickým vzdelaním a dlhoročnými skúsenosťami, a teda musela vedieť, že v prípade zaslania nesprávnej výzvy oprávnenému na úhradu exekučných trov, dôjde k porušeniu ExP. Súdna exekútorka teda vedela, že svojím postupom pri vyúčtovaní exekučných trov môže porušiť zákonné ustanovenia o vyúčtovaní exekučných trov, a pre prípad, že ich poruší, s tým bola uzrozumená. Z toho dôvodu navrhovateľka vzhľadla nepriamy úmysel súdnej exekútorky, čo zakladalo prítiažujúcu okolnosť. Závažnosť konania súdnej exekútorky videla v tom, že táto výzvou na úhradu odmeny vo výške 26.229,50 eur z 12. januára 2021 uviedla oprávneného do omylu v tom zmysle, že jej táto odmena patrí a on je povinný ju zaplatiť. Zároveň uloženie peňažnej pokuty považovala za vhodné pre naplnenie represívnej funkcie disciplinárneho opatrenia, keďže uloženie tohto druhu disciplinárneho opatrenia predstavuje zásah do majetkovej sféry súdnej exekútorky, ktorý môže viesť súdnu exekútorku k náprave jej konania do budúcnosti, a teda naplniť výchovnú a preventívnu funkciu disciplinárneho opatrenia.

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvineného k návrhu na začatie disciplinárneho konania

6. O začatí disciplinárneho konania bola disciplinárne obvinená súdna exekútorka riadne upovedomená v súlade s § 23 zákona č. 432/2021 Z.z., bol jej doručený disciplinárny návrh navrhovateľky a zároveň bola poučená o práve zvoliť si obhajcu z radov advokátov alebo súdnych exekútorov, o práve vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré sa jej kladú za vinu a o práve navrhnúť dôkazy na svoju obhajobu.

7. Disciplinárne obvinená súdna exekútorka sa k návrhu navrhovateľky písomne vyjadrila podaním doručeným Najvyššiemu správneému súdu dňa 16. marca 2022.

8. V prvom rade namietala oprávnenie navrhovateľky podať disciplinárny návrh na základe výsledkov ňou realizovaného štátneho dohľadu, nakoľko takéto oprávnenie navrhovateľke zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu nevyplýva. Toto oprávnenie nevyplývalo ani z § 8 ExP, podľa ktorého vykonalo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky štátny dohľad, na základe čoho došlo k porušeniu článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s článkom 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. k narušeniu dvojinstančnosti konania a k priamemu porušeniu § 218a a nasl. ExP, ale aj § 218d a nasl. ExP. Mala za to, že pokiaľ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky pri výkone štátneho dohľadu dospelo k záveru, že by mohlo dôjsť k disciplinárnemu previneniu súdneho exekútora, a teda podľa obsahu spisu išlo o sťažnosť proti činnosti súdneho exekútora, malo postupovať podľa § 218a ods. 2 ExP a postúpiť túto sťažnosť na vybavenie Slovenskej komore exekútorov. Svoju právomoc mohlo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky využiť až v prípade postupu podľa § 218b ods. 4 v spojení s § 218c ExP. S odkazom na tieto ustanovenia zdôraznila, že sťažnosti na činnosť exekútorov vybavuje komora. Ak je sťažnosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný sťažnosť bezodkladne postúpiť orgánu príslušnému na jej vybavenie a o postúpení sťažnosti upovedomiť sťažovateľa. Ak je sťažovateľ toho názoru, že sťažnosť nebola komorou riadne a včas vybavená, môže požiadať ministerstvo o prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti komorou.

9. Následne sa vyjadrila k podstate, z ktorej vychádzal príslušný disciplinárny návrh. Uviedla, že dňa 25. marca 2020 bolo do exekučného spisu doručené „Oznámenie o postúpení pohľadávky t.j. prevode resp. prechode práv a povinností vyplývajúcich zo dňa 23.03.2020 a Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 23.03.2020“, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky v celkovej sume 131.146,34 eur, a to prevodom bytu na oprávneného. Pohľadávka oprávneného tak v plnom rozsahu zanikla. Vyjadrila nesúhlas s tým k akému záveru dospela navrhovateľka po oboznámení sa s obsahom listu okresného súdu z 29. apríla 2020, nakoľko podľa jej mienky, z predmetného listu vyplývala presne opačná skutočnosť, a to, že okresný súd považuje pohľadávku oprávneného za vysporiadanú a postúpenie pohľadávok je iba simulovaný právny úkon, ktorý zastiera vyrovnanie dlhu v tomto exekučnom konaní. V danom prípade pohľadávka postupníka voči postupcovi existuje z titulu kúpnej zmluvy z 23. marca 2020, z čoho je zrejmé, že nejde o exekučný titul, t.j. predmetná pohľadávka nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Okresný súd vyslovil názor, že samotný zastieraný úkon - Dohoda o započítaní pohľadávok z 23. marca 2020 nie je platný, nakoľko sa prieči § 581 ods. 1 vety druhej OZ, v zmysle ktorého započítanie nie je prípustné proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia. Ďalej poukázala na § 61n ods. 1 písm. b) ExP, podľa ktorého exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak zastavenie navrhol oprávnený. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený navrhol zastavenie exekúcie, bolo nevyhnutné vydať upovedomenie o zastavení exekúcie a v súlade s § 199c ExP zaviazat' oprávneného na úhradu trov exekúcie a nie povinného. V zmysle § 199c ExP ak sa exekúcia ukončila z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Práve z dôvodu, že k vysporiadaniu oprávneného s povinným došlo takým spôsobom, že si exekútor nemohol ponechať žiadnu sumu, bolo nevyhnutné zaviazat' v súlade s § 199c ExP oprávneného úhradou trov exekúcie, ktorého pohľadávka v plnom rozsahu nepochybne zanikla. Je teda nepochybné, že pohľadávka oprávneného zanikla, čo

potvrdil aj okresný súd v príslušnom liste vo výške 131.146,34 eur, oprávnený podal návrh na zastavenie exekúcie a exekúcia bola preto v súlade s § 61n ods. 1 písm. b) ExP zastavená, a teda oprávnený bol v súlade s § 199c ExP zviazaný úhradou trov exekúcie. Ďalej uviedla, že k vyplateniu (zániku) pohľadávky oprávneného došlo na základe simulovaného právneho úkonu - postúpenia pohľadávky dňa 23. marca 2020, t.j. nepochybne po začatí exekúcie, a to vo výške 131.146,34 eur, čo vyplývalo priamo z originálu zmluvy o postúpení zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú predložil oprávnený do exekučného spisu, t.j. oprávnený „dostal“ 131.146,34 eur, respektíve byt v tejto hodnote a svoju pohľadávku postúpil spriaznenej firme povinného. K zániku pohľadávky nie je nevyhnutné iba „vyplatenie peniazmi“, ako to opisuje navrhovateľka. K zániku pohľadávky môže dôjsť aj inými spôsobmi, pričom pre určenie nároku súdneho exekútora je dôležitý moment zániku predmetnej pohľadávky, t.j. či k jej zániku došlo pred začatím exekúcie, vtedy súdny exekútor nemá nárok na trovy exekúcie podľa § 199c ods. 2 ExP, alebo po začatí exekúcie, kedy exekútorovi odmena a úhrada výdavkov patrí. Opätovne s odkazom na list okresného súdu z 29. apríla 2020 uviedla, že v prípade simulovaného právneho úkonu, ktorý má byť simulovaným právnym úkonom zastretý, t.j. v tomto prípade má byť vyplatenie dlhu zastreté postúpením pohľadávky, a teda platí, že došlo k vyplateniu dlhu. Poukázala tiež na § 61f ods. 1 a 2 ExP, podľa ktorého po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku len vtedy, ak sa plnenie v rozsahu, v ktorom prislúcha exekútorovi podľa § 60 ods. 2, dostane exekútorovi (1). Ak ide o plnenia, ktoré boli uskutočnené ohľadom vymáhaného nároku pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, oprávnený o nich musí bezodkladne informovať exekútora (2) vrátane k tomu prislúchajúcej časti dôvodovej správy.

10. V závere vyjadrila nesúhlas s tým, že by zavinila porušenie povinnosti pri výkone činnosti exekútora, odkázala na rozhodnutie disciplinárneho senátu z 18. februára 2005, sp. zn. 1Ds/11/04, podľa ktorého cit.: „(...) zavinenie je vnútorný psychický stav disciplinárne obvineného sudcu ku skutkovým zložkám daného disciplinárneho previnenia. Zavinenie úmyselné ako aj nedbanlivostné je vybudované na zložke svedomia a na zložke vôle. Pre kvalifikáciu disciplinárneho previnenia preto nemôže byť rozhodujúca iba skutočnosť, že sudca nesprávne aplikoval predpis hmotného alebo procesného práva, ale musí byť konštatovaná aj forma subjektívnej zodpovednosti / úmyselného alebo nedbanlivostného zavinenia/, čo v danom prípade splnené nebolo.“, tvrdenie navrhovateľky, že oprávneného uviedla do omylu považovala za ničím nepodložené, po podaní návrhu oprávneného na zastavenie exekúcie bolo exekučné konanie zastavené a v súlade s platnou legislatívou bol oprávnený zviazaný úhradou trov exekúcie, oprávnený (v exekučnom konaní zastúpený advokátom) navyše túto skutočnosť ani nenamietal, sťažnosť podal povinný, ktorý úhradou trov exekúcie zviazaný nebol. Dodala, že okresný súd skonštatoval, že postupom oprávneného a povinného došlo k vysporiadaniu pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní.

11. Navrhla, aby Najvyšší správny súd disciplinárne obvinenú súdnu exekútoru postupom podľa § 34 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z.z. spod disciplinárneho návrhu oslobodil.

12. Navrhovateľka sa k vyjadreniu disciplinárne obvinenej vyjadrila podaním doručeným Najvyššiemu správnomu súdu dňa 08. apríla 2022 zotrvajúc pritom na podanom disciplinárnom návrhu v celom rozsahu. Zdôraznila, že okresný súd v liste z 29. apríla 2020 uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky, z dôvodu absencie skutočnej vôle postúpnička prijať postúpenú pohľadávku, je neplatným právnym úkonom; rovnako uviedol, že zastieraný právny úkon - dohoda o započítaní pohľadávky je taktiež neplatným právnym úkonom, keďže sa prieči ustanoveniu § 581 ods. 1 veta druhá OZ. V závere tiež okresný súd poukázal na spornosť postavenia spoločnosti A. B., Z.F..P.. v predmetnom exekučnom konaní, keďže nie je účastníkom danej exekúcie, t.j. nie je subjektom spôsobilým na započítanie vzájomných pohľadávok v prebiehajúcej exekúcii. Z vyjadrenia okresného súdu nevyplýva, že by došlo k uhradeniu pohľadávky vymáhanej v predmetnom exekučnom konaní. Navrhovateľka uviedla, že exekučný spis neobsahuje žiadne iné skutočnosti, ktoré by tvrdenia disciplinárne obvinenej potvrdzovali. Ide teda o neverenú domnienku disciplinárne obvinenej, ktorá nemôže v žiadnom prípade zakladať nárok na odmenu vo výške 20 % z vymáhanej (namiesto vymoženej) pohľadávky v predmetnom exekučnom konaní. Navrhovateľka tiež poukázala na povinnosť oprávneného informovať súdneho exekútora o všetkých prijatých platbách, ktoré od začatia

exekúcie prijal od povinného v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou. V tomto smere dodala, že dňa 22. decembra 2020 bol súdnej exekútorke doručený návrh oprávneného na zastavenie exekúcie, v ktorom oprávnený neuviedol, že by došlo k uspokojeniu (ani sčasti) vymáhanej pohľadávky. Disciplinárne obvinená teda nemala žiadnym hodnoverným spôsobom preukázané, že skutočne došlo k vysporiadaniu vymáhanej exekučnej pohľadávky medzi oprávneným a povinným. Preto si disciplinárne obvinená mohla vyúčtovať len sumu paušálnej náhrady hotových výdavkov (60 eur), DPH (ak je platiteľkou DPH) a sumu nevyhnutných výdavkov presahujúcich sumu paušálnej náhrady.

III.

Konanie pred disciplinárnym senátom

13. Predsedníčka disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu určila v súlade s § 28 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z.z. termín ústneho pojednávania na deň 09. júna 2022 o 12:30 hod., upovedomila o ňom navrhovateľku, disciplinárne obvinenú a podľa § 28 ods. 1 v spojení s § 23 ods. 5 prezidenta Slovenskej komory exekútorov; zákonná lehota desiatich (10) pracovných dní na prípravu bola vo vzťahu ku všetkým subjektom dodržaná (§ 28 ods. 3 zákona č. 432/2021 Z.z.).

14. Disciplinárne obvinená listom doručeným Najvyššiemu správne mu súdu dňa 02. júna 2022 ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a súčasne vyjadrila súhlas s pojednávaním bez jej prítomnosti. Zároveň aj s odkazom na § 23 ods. 1 v spojení s § 45 zákona č. 432/2021 Z.z. namietla, že oznámenie o začatí disciplinárneho konania ani upovedomenie o ústnom pojednávaní jej nebolo doručené do elektronickej schránky, ale do podateľne úradu cestou Slovenskej pošty, a.s. K veci samej jej vyjadrenie obsahovo korešpondovalo s predchádzajúcim vyjadrením zo 16. marca 2022.

15. Predsedníčka disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo bez prítomnosti disciplinárne obvinenej, oboznámila navrhovateľku aj s možným porušením povinnosti podľa § 198 ods. 2 ExP, z ktorého dôvodu odročila ústne pojednávanie na deň 27. júna 2022 o 14:00 hod. Navrhovateľka vzala nový termín na vedomie.

16. Následne listom z 09. júna 2022 Najvyšší správny súd upovedomil disciplinárne obvinenú o novom termíne pojednávania ako aj o ďalšom do úvahy prichádzajúcom porušení § 198 ods. 2 ExP.

17. Disciplinárne obvinená v na to nadväzujúcom podaní z 21. júna 2022 ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a súčasne vyjadrila súhlas s pojednávaním bez jej prítomnosti. Opätovne namietala porušenie § 23 ods. 1 v spojení s § 45 zákona č. 432/2021 Z.z. majúc za to, že doposiaľ jej nebol riadne doručený disciplinárny návrh zákonným spôsobom. Vo vzťahu k možnému porušeniu § 198 ods. 2 ExP uviedla, že disciplinárny súd je viazaný návrhom navrhovateľa, pričom navrhovateľ môže rozšíriť dôvody disciplinárneho návrhu iba v lehote podľa § 14 zákona č. 432/2021 Z.z., ktorá uplynula dňa 21. januára 2022. Rozširovanie dôvodov disciplinárneho návrhu Najvyšším správnym súdom, teda nie navrhovateľom a navyše po uplynutí lehoty podľa § 14 zákona č. 432/2021 Z.z. považovala za ústavne nekonformné. Navrhla, aby Najvyšší správny súd disciplinárne obvinenú oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je disciplinárne obvinená disciplinárne stíhaná.

18. Na ústnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 27. júna 2022 a bez prítomnosti disciplinárne obvinenej, navrhovateľka v súlade s § 29 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z.z. predniesla disciplinárny návrh a odôvodnila ho kladúc primárne akcent na tú skutočnosť, že disciplinárne obvinená exekučný návrh nevymohla.

19. Najvyšší správny súd následne vykonal dokazovanie prečítaním podstatných častí listín: 1/ podnet na vykonanie štátneho u disciplinárne obvinenej z 26. januára 2021, 2/ vyjadrenie disciplinárne obvinenej k sťažnosti z 05. marca 2021, č. 19411/2021/152 (č.l. 12), 3/ oznámenie o postúpení pohľadávky z 23. marca 2020 (č.l. 15), 4/ oznámenie disciplinárne obvinenej podľa § 37 ExP z 26. marca 2020 pre Okresný súd N. N. (č.l. 19), 5/ návrh D. S. na zastavenie exekúcie podľa § 61n ExP

(č.l. 22), 6/ upovedomenie o zastavení exekúcie a výzva na zaplatenie náhrady výdavkov podľa § 61n ods. 3 ExP z 12. januára 2021 (č.l. 23), 7/ upovedomenie o ukončení exekúcie, zrušenie úkonov, ktoré smerovali k zabezpečeniu majetku povinného z 13. januára 2021 (č.l. 26), 8/ žiadosť S. Z..F..P.. o vystavenie konečného vyúčtovania konania podľa § 199f ExP z 19. januára 2021 (č.l. 28), 9/ konečné vyúčtovanie exekučného konania podľa § 199f ExP z 25. januára 2021 (č.l. 29), 10/ oznámenie Okresného súdu N. N. o skončení exekučného konania (č.l. 30).

20. Následne v záverečnej reči navrhovateľka vyjadrila presvedčenie, že disciplinárne obvinená sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia v zmysle § 220 ods. 1 vety prvej v spojení s § 220 ods. 2 vety prvej ExP, a to spôsobom bližšie špecifikovaným v príslušnom disciplinárnom návrhu z 25. januára 2022. Medzi oprávneným a povinným v exekučnom konaní 196EX/61/20 nedošlo k uspokojeniu vymáhaného nároku. Disciplinárne obvinená v tomto smere argumentovala zmluvou o postúpení pohľadávky z 23. marca 2020, ktorú uzavrel oprávnený so spoločnosťou A. B., Z..F..P.. Navrhovateľka poukázala na to, že predmetná zmluva bola predložená okresnému súdu za účelom rozhodnutia. Okresný súd v liste z 29. apríla 2020 uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje neplatný právny úkon, keďže chýba skutočná vôľa postupníka prijať postúpenú pohľadávku a tiež, že je neplatný aj zastieraný právny úkon, a to dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok kvôli tomu, že sa prieči § 581 ods. 1 vety druhej Občianskeho zákonníka. Okresný súd tiež uviedol, že je sporné aj postavenie spoločnosti A. B., Z..F..P., nakoľko táto spoločnosť nie je účastníkom daného exekučného konania, t.j. nie je subjektom spôsobilým na započítanie vzájomných pohľadávok. Okresný súd preto nevydal dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, keďže mal za to, že na takýto postup nie je dôvod. Z tohto vyjadrenia okresného súdu teda nevyplývalo, že by malo dôjsť k vymoženiu predmetného exekučného titulu, a to na základe zmluvy z 23. marca 2020. Navrhovateľka navyše poukázala na to, že exekučný spis 196EX/61/20 neobsahuje žiadne iné skutočnosti, či úkony súdnej exekútorke, ktoré by potvrdzovali to, že skutočne došlo k uspokojeniu vymáhanej exekučnej pohľadávky medzi účastníkmi predmetného exekučného konania. Preto tvrdenie disciplinárne obvinenej o uspokojení predmetného návrhu považovala za ničím nepodloženú a neoverenú domnienku, ktorá však v žiadnom prípade nemôže zakladať jej právny nárok na vyplatenie odmeny vo výške 20 % zo sumy 131.146,34 eur. Navrhovateľka podotkla, že oprávnený je povinný informovať súdneho exekútora o všetkých prijatých platbách, ktoré počas exekúcie prijal od povinného v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou. V tejto súvislosti ďalej uviedla, dňa 22. decembra 2020 bol súdnej exekútorke doručený návrh oprávneného na zastavenie exekúcie z 18. decembra 2020, v ktorom oprávnený neuviedol to, že by došlo aspoň sčasti k uspokojeniu vymáhanej pohľadávky v predmetnom exekučnom konaní, a teda disciplinárne obvinená nemala žiadnym hodnoverným spôsobom preukázané, že by došlo k uspokojeniu vymáhanej exekučnej pohľadávky. Disciplinárne obvinená preto mohla vyúčtovať a vyzvať oprávneného na uhradenie sumy, ktorá pozostáva len z paušálnej náhrady hotových výdavkov vo výške 60 eur plus DPH, ak je platiteľkou DPH a nevyhnutných výdavkov presahujúcich sumu paušálnej náhrady. Navrhovateľka zároveň dodala, že až po podaní disciplinárneho návrhu z 25. januára 2022 sa dozvedela o tom, že disciplinárne obvinená nielenže neoprávnene oprávneného vyzvala na uhradenie odmeny vo výške 20 % z vymáhanej sumy vo výške 131.146,34 eur, ale tieto finančné prostriedky jej oprávnený na základe nezákonnej výzvy dňa 25. januára 2021 aj zaplatil. Mala teda za riadne preukázané, že disciplinárne obvinená sa neoprávnene obohatila o sumu vo výške 26.229,50 eur, pričom došlo aj k neoprávnene vybranej DPH vo výške 5.317,90 eur. Dodala, že ak by sa navrhovateľka o tejto skutočnosti dozvedela skôr, navrhovala by uloženie prísnejšieho disciplinárneho opatrenia spočívajúceho v zbavení funkcie súdneho exekútora.

21. Najvyšší správny súd rozhodujúc o disciplinárnej zodpovednosti súdnych exekútorov (§ 8a ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení v spojení s článkom 142 ods. 2 písm. c) Ústavy Slovenskej republiky a § 3 zákona č. 432/2021 Z.z.) preskúmal príslušný disciplinárny návrh navrhovateľky vrátane k nemu prislúchajúcich vyjadrení disciplinárne obvinenej a vo svetle skutočností, zistených z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že disciplinárne obvinená sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 veta prvá ExP, keď v exekučnom konaní 196EX/61/20 vydala upovedomenie o zastavení exekúcie z 12. januára 2021, v ktorom si vyúčtovala odmenu vo výške 20 % zo sumy 131.146,34 eur (čo predstavuje

sumu 26.229,50 eur) aj napriek tomu, že nevyhovela exekučný titul ani sčasti, čím porušila § 197 ods. 1, § 198 ods. 2 a § 199 ExP v spojení s § 7 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 27. marca 2017, číslo 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

IV. (a)

Skutkové a právne posúdenie

22. Podľa § 61n ods. 1 písm. b) ExP, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak zastavenie exekúcie navrhol oprávnený.

23. Podľa § 61n ods. 3 ExP, ak je dôvod na zastavenie exekúcie v celosti, v upovedomení o zastavení exekúcie podľa odseku 1 exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie náhrady výdavkov (§ 198 ods. 2). Upovedomenie o zastavení exekúcie spolu s výzvou na zaplatenie náhrady výdavkov doručí exekútor účastníkom konania.

24. Podľa § 196 ExP, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 197 ods. 1 ExP, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 197 ods. 2 ExP, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) (odkaz na § 3 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov; pozn. súdu) zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

27. Podľa § 198 ods. 2 ExP, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

28. Podľa § 199c ods. 1 ExP, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

29. Podľa § 199 ExP, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

30. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 27. marca 2017, číslo 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) upravuje podrobnosti o zisťovaní majetku povinného súdnym exekútorom, podrobnosti o zisťovaní pobytu povinného exekútorom, podrobnosti o obsahu správ exekútora oprávnenému, výšku trov exekútora a spôsob ich určenia, výšku preddavku na trovy exekútora a spôsob jeho určenia.

31. Podľa § 5 písm. a) Vyhlášky, exekútorovi patrí odmena za

a/ výkon exekučnej činnosti

1. pri exekúcii na peňažné plnenie,
2. pri exekúcii na nepeňažné plnenie.

32. Podľa § 6 Vyhlášky, základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na vymoženie výživného.

33. Podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky, odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie.

IV. (b)

34. V predmetnej veci nebola spornou tá skutočnosť, že okresný súd dňa 03. februára 2020 poveril disciplinárne obvinenú ako súdnu exekútoriku vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu - platobného rozkazu z 15. novembra 2019, sp. zn. 19Up/1438/2019, v exekučnej veci oprávneného - D. S. proti povinnému - S. Z..F..P., na vymoženie nároku vo výške 120.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 120.000 eur od 28. októbra 2019 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 3.000 eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 5.054,02 eur a trov exekúcie oprávneného vo výške 708,32 eur. Disciplinárne obvinená následne dňa 05. februára 2020 vydala upovedomenie o začatí exekúcie a upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, dňa 28. februára 2020 vydala exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva a exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva.

35. Rovnako nebolo sporným, že oprávnený podaním doručeným disciplinárne obvinenej dňa 25. marca 2020 oznámil, že dňa 23. marca 2020 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpil pohľadávku, t.j. celý vymáhaný nárok (v celkovej sume 131.146,34 eur) na spoločnosť A. B., Z..F..P.. Z príslušnej zmluvy o postúpení pohľadávok mal Najvyšší správny súd za preukázané, že postupca (oprávnený) postúpil predmetnú pohľadávku na postupníka - A. B., Z..F..P.. za odplatu vo výške 131.146,34 eur s DPH s tým, že odplata bude vysporiadaná započítaním tejto pohľadávky postupcu voči postupníkovi k pohľadávke postupníka voči postupcovi titulom úhrady časti kúpnej ceny za predaj nehnuteľnosti 1/ bytu č. X - X.XX na X. poschodí bytového domu súpisné číslo XXXX na G. Č.. XX vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súpisné číslo XXXX a na pozemku KN-C, parc. číslo XXXX/XXX, 2/ parkovacieho státia č. XX, 3/ spoluvlastníckeho podielu na nebytovom priestore (elektrorozvodni), 4/ spoluvlastníckeho podielu na nebytovom priestore č. X zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. B. v zmysle kúpnej zmluvy uzavretej dňa 23. marca 2020 medzi postupníkom ako predávajúcim a postupcom ako kupujúcim. Disciplinárne obvinená nadväzne na túto skutočnosť listom z 26. marca 2020 oznámila okresnému súdu zmenu účastníka konania po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie s poznámkou, že sa jedná o zastierací právny úkon, kedy došlo k vysporiadaniu vymáhaného nároku oprávneného vo výške 131.146,34 eur, t.j. vo výške odplaty za postúpenie pohľadávky. Postupníkom je spoločnosť A. B., Z..F..P., kde spoločníkom spoločnosti je spoločnosť A. W., W., ktorá je spoločníkom aj v spoločnosti S. Z..F..P.. a štatutárnym zástupcom všetkých spoločností je H. W.. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti, kedy je nárok oprávneného vysporiadaný v plnom rozsahu, pričom predmetom exekúcie zostali neuhradené trovy exekúcie, disciplinárne obvinená navrhla, aby súd nepovolil postúpenie pohľadávky.

36. Okresný súd v liste z 29. apríla 2020, na ktorý odkazovali obaja účastníci disciplinárneho konania, uviedol, že na vydanie dodatku k povereniu nie je dôvod, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky z pôvodného oprávneného na nového oprávneného predstavuje simulovaný právny úkon, ktorý je neplatný, keďže chýba skutočná vôľa postupníka prijať postúpenú pohľadávku. Cieľom zmluvy o postúpení pohľadávky v skutočnosti bolo to, aby došlo k vzájomnému započítaniu pohľadávky a tým vyrovnaniu dlhu vymáhaného v tejto exekúcii, keďže v mene „nového oprávneného“ - spoločnosti A. B., Z..F..P.. vystupuje konateľ dlžníka, a teda nejde o subjekt odlišný, respektíve nezávislý od dlžníka.

Okresný súd uviedol, že v skutočnosti platia účinky zastieraného právneho úkonu, čo v danom prípade predstavovalo dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok uzavretú dňa 23. marca 2020 medzi oprávneným a spoločnosťou A. B., Z..F..P.. s tým, že aj samotný zastieraný právny úkon - dohoda o započítaní pohľadávok nie je platný, nakoľko sa prieči § 581 vety prvej OZ, podľa ktorého započítanie nie je prípustné proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia. Rovnako súd poukázal na sporné postavenie spoločnosti A. B., Z..F..P.. v predmetnom exekučnom konaní, keďže táto nebola účastníkom exekučného konania, a teda nebola subjektom spôsobilým na započítanie vzájomných pohľadávok v predmetnom exekučnom konaní.

37. Disciplinárne obvinená dňa 30. júla 2020 vydala upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností (v znení opravy príslušného upovedomenia z 05. augusta 2020), pričom nadväzne na uvedené upovedomenie oprávnený podaním doručeným disciplinárne obvinenej dňa 10. augusta 2020 neudelil súhlas s predajom nehnuteľností. Oprávnený následne bez bližšie špecifikovaného dôvodu podaním z 18. decembra 2020, doručeným disciplinárne obvinenej dňa 22. decembra 2020, podal návrh na zastavenie exekúcie postupom podľa § 61n ods. 1 písm. b) ExP. Disciplinárne obvinená dňa 12. januára 2021 vydala upovedomenie o zastavení exekúcie a súčasne podľa § 61n ods. 3 ExP vyzvala oprávneného na zaplatenie náhrady výdavkov, trov exekúcie podľa § 198 ods. 2 v spojení s § 199c ods. 1 ExP v celkovej výške 31.547,40 eur pozostávajúcej z odmeny 20 % zo sumy 131.146,34 eur (26.229,50 eur), náhrady výdavkov vo výške 60 eur a 20 % DPH (5.257,90 eur). Upovedomením z 13. januára 2021 (v znení opravy príslušného upovedomenia z 15. januára 2021) disciplinárne obvinená vydala upovedomenie o ukončení exekúcie a zrušila všetky úkony, ktoré boli uskutočnené, smerovali k zabezpečeniu majetku podliehajúceho exekúcii a požiadala o odblokovanie v predmetnom upovedomení (v znení jeho opravy z 15. januára 2021) bližšie špecifikovaných nehnuteľností povinného. Dňa 25. januára 2021 disciplinárne obvinená na žiadosť povinného z 19. januára 2021 vyhotovila konečné vyúčtovanie exekučného konania podľa § 199f ExP, v časti výšky vymoženej pohľadávky oprávneného - 120.000 eur, úrok z omeškania - 2.384,00 eur, zmluvná pokuta 3.000 eur, výšky vymožených trov oprávneného - súdne trovy 5.054,02 eur, vydanie poverenia 16,50 eur, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 691,82 eur a výšky vymožených trov exekútora - odmena exekútora 0,00 eur, náhrada výdavkov 0,00 eur, 20 % DPH 0,00 eur. Dňa 01. februára 2021 okresný súd doručil disciplinárne obvinenej oznámenie o tom, že exekučné konanie dňa 14. januára 2021 skončilo, t.j. dňom, kedy bolo súdu doručené upovedomenie o zastavení exekúcie s výzvou na zaplatenie náhrady výdavkov.

38. Uvedené skutkové závery bezrozporne vyplývajú z vykonaných dôkazov, ktoré v podstatnom rozsahu Najvyšší správny súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zhodnotení všetkých okolností jednotlivo, ale aj v ich súhrne (§ 2 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z.z.-Trestný poriadok v spojení s § 4 zákona č. 432/2021 Z.z.). Disciplinárne obvinená obsah vykonaných dôkazov nijako nespochybňovala, ani nenavrhovala žiadne doplnenie dokazovania, ktoré by mohlo takto nadobudnuté presvedčenie spochybniť.

39. V predmetnej disciplinárnej veci je zásadným posúdenie otázky vyvodenia disciplinárnej zodpovednosti voči súdnej exekútorke, ktorá si vyúčtovala odmenu vo výške 20 % zo sumy 131.146,34 eur, t.j. konkrétne vo výške 26.229,50 eur podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky a k tomu prislúchajúcej sumy 5.257,90 eur v podobe 20 %-nej DPH, teda otázka vymoženia exekučného titulu a na to nadväzujúceho vyčíslenia odmeny súdneho exekútora.

40. V prvom rade Najvyšší správny súd uvádza, že trovy exekúcie všeobecne pozostávajú z trov exekútora, trov účastníkov konania a trov štátu, pričom podľa § 196 ExP trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom. Za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia. V prípade ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty. Súdnemu exekútorovi v zmysle vyššie citovaných ustanovení Vyhlášky patrí odmena za výkon exekučnej činnosti pri

exekúcií na peňažné plnenie, pričom základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcií na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. Odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie (porovnaj ustanovenie § 4 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo 07. decembra 1995, číslo 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom do 30. apríla 2008 považujúce za základ na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcií na peňažné plnenie výšku vymáhanej pohľadávky).

41. Z Exekučného poriadku ďalej vyplýva, že súdnemu exekútorovi automaticky neprislúcha nárok na odmenu za každú vykonanú činnosť. V tomto smere čo do uplatnenia si nároku na odmenu je podstatným ukončenie exekúcie vymožením alebo splnením vymáhaného nároku povinným (a contrario § 199c ods. 1 v spojení s § 198 ods. 2 ExP). Túto skutočnosť potvrdzuje ustanovenie § 197 ods. 1 veta druhá ExP, podľa ktorého cit.: „Výška odmeny exekútora pri exekúcií na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia (...).“ V takom prípade zároveň platí trovy súdneho exekútora povinný. Ak sa však exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 ExP oprávnený (§ 199c ods. 1 ExP) a zároveň aj s odkazom na ustanovenie § 198 ods. 2 ExP ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade zastavenia exekúcie ako celku má súdny exekútor garantované trovy v rozsahu paušálnej náhrady výdavkov, nevyhnutných výdavkov (ak presahujú sumu paušálnej náhrady) a k náhrade výdavkov aj zodpovedajúcej dane z pridanej hodnoty (ak je súdny exekútor platiteľom DPH); nárok na odmenu za svoju činnosť mu však neprislúcha. V predmetnej veci disciplinárne obvinená vydala v súlade s § 61n ods. 1 písm. b) ExP upovedomenie o zastavení exekúcie z 12. januára 2021, evidované pod číslom 196EX/61/20-41 na základe podania oprávneného doručeného disciplinárne obvinenej dňa 22. decembra 2020, v ktorom oprávnený požiadal o zastavenie exekúcie. Pokiaľ však zároveň v predmetnom upovedomení o zastavení exekúcie vyzvala oprávneného aj na úhradu odmeny vo výške 26.229,50 eur (navýšenú o relevantnú časť DPH) postupovala aj vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti v príkrom rozpore s § 197 ods. 1, § 198 ods. 2 a § 199 v spojení s § 7 ods. 1 Vyhlášky.

42. Disciplinárne obvinená svoj postup odôvodňovala s odkazom na list okresného súdu z 29. apríla 2020, z ktorého podľa jej názoru vyplývalo, že súd považoval pohľadávku oprávneného za vysporiadanú, pričom postúpenie pohľadávky predstavovalo iba simulovaný právny úkon zastierajúci vyrovnanie dlhu v tomto exekučnom konaní. Okresný súd teda potvrdil zánik pohľadávky oprávneného. Najvyšší správny súd z predmetného listu mal preukázané, že okresný súd považoval postúpenie pohľadávky za simulovaný právny úkon, ktorý je aj s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2011, sp. zn. 3Cdo/144/2010 neplatný z dôvodu nedostatku skutočnej vôle konajúcich subjektov tento úkon urobiť. Za toho stavu by potom mali platiť účinky zastieraného právneho úkonu, v tomto prípade dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok, avšak okresný súd vo vzťahu k právnej povahe tohto zastieraného právneho úkonu uviedol, že je tiež neplatný, nakoľko sa prieči § 581 ods. 1 veta druhá OZ, podľa ktorého započítanie pohľadávok nie je prípustné proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia. V tejto súvislosti uviedol, že v danom prípade pohľadávka postupníka (A. B., Z..F..P..) voči postupcovi (oprávnený) existovala z titulu kúpnej zmluvy z 23. marca 2020 z čoho bolo zrejmé, že nešlo o exekučný titul, a teda predmetnú pohľadávku nebolo možné postihnúť výkonom rozhodnutia. V závere okresný súd teda nevzhladol dôvod na to, aby rozhodol tak o procesnom nástupníctve, ako aj o zastavení exekúcie. Z predmetného vyjadrenia okresného súdu aj podľa názoru Najvyššieho správneho súdu nevyplývalo, že by malo dôjsť k zániku pohľadávky oprávneného de iure. Rovnako to nevyplývalo z ďalších podkladov založených v súdnom spise vrátane príslušného exekučného spisu 196EX/61/20, ktorý navyše neobsahuje ani žiadne iné skutočnosti, či úkony súdnej exekútorke, ktoré by potvrdzovali to, že skutočne došlo k uspokojeniu vymáhanej exekučnej pohľadávky medzi účastníkmi predmetného exekučného konania. Navyše pokiaľ disciplinárne obvinená tvrdila, že došlo k zániku pohľadávky oprávneného (čo mal navyše potvrdiť okresný súd v menovanom liste z 29. apríla 2020 doručenom disciplinárne obvinenej v ten istý deň) je potom otázne, z akého dôvodu disciplinárne obvinená

pokračovala v exekúcii, ktorú skutočnosť potvrdzuje primárne ňou vydané upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností z 30. júla 2020 v znení opravy z 05. augusta 2020.

43. Pokiaľ disciplinárne obvinená v priebehu disciplinárneho konania namietala zo strany Najvyššieho správneho súdu porušenie § 45 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z.z., podľa ktorého sa na doručovanie podľa tohto zákona vzťahujú ustanovenia zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), a teda písomnosti určené súdnemu exekútorovi sa doručujú do elektronickej schránky, ktorú má súdny exekútor zriadenú v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti, pričom disciplinárne obvinenej nebolo týmto spôsobom doručené oznámenie o začatí disciplinárneho konania ani upovedomenie o ústnom pojednávaní, Najvyšší správny súd uvádza, že zákon č. 305/2013 Z.z. sa vzťahuje na výkon verejnej moci elektronicke v rozsahu právomocí orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov s tým, že menovaný zákon ukladá orgánom verejnej moci uplatňovať výkon verejnej moci elektronicke podľa tohto zákona. Uvedený zákon zároveň upravuje výnimky z tejto povinnosti, a teda orgán verejnej moci túto povinnosť nemá, ak ide o úkony v konaní o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach osôb,

- o ktorých osobitný predpis výslovne ustanovuje, že ich orgán verejnej moci vykonáva výlučne v listinnej podobe (napríklad § 52 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 643/2007 Z.z., § 204a zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 305/2013 Z.z., § 120a zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 305/2013 Z.z.)

- ktoré osobitný predpis ukladá alebo umožňuje vykonať ústne, konkludentným prejavom vôle alebo predložením vecí, ktorá nemá listinnú podobu alebo elektronicke podobu, alebo

- ktoré spočívajú vo výkone činnosti, akou je ústne pojednávanie, miestne zisťovanie, výkon kontroly alebo dohľadu priamo u kontrolovaného subjektu alebo dohliadaného subjektu, obhliadka, nazeranie do spisov, predvedenie a iné obdobné úkony, ktoré sa vykonávajú mimo úradnej budovy, v ktorej sídli orgán verejnej moci.

44. Z uvedeného je teda zrejmé, že samotný zákon č. 305/2013 Z.z. (vo svetle ktorého je potrebné vykladať aj ustanovenie § 45 zákona č. 432/2021 Z.z.) upravuje výnimky zo striktnej povinnosti orgánov verejnej moci uplatňovať výkon verejnej moci elektronicke. Ďalšia výnimka, ktorú je potrebné vzťahovať aj k predmetnému disciplinárnemu konaniu je obsiahnutá v § 17 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z., podľa ktorého, ak z technických dôvodov nie je orgán verejnej moci objektívne schopný vykonať právny úkon pri výkone verejnej moci elektronicke a tieto technické dôvody trvajú po takú dobu, že by na strane orgánu verejnej moci mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti konať v lehotách podľa zákona, je oprávnený vykonať tento úkon aj inak ako elektronicke, ak mu to zákon nezakazuje. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z.z. o začatí disciplinárneho konania upovedomí predseda disciplinárneho senátu disciplinárne obvineného doručením disciplinárneho návrhu do vlastných rúk v lehote 10 dní od doručenia tohto návrhu, pričom táto lehota platí bez výnimky; rovnako podľa § 31 zákona č. 432/2021 Z.z. disciplinárny senát rozhodne o disciplinárnom previnení spravidla do troch mesiacov od podania disciplinárneho návrhu a vo zvlášť zložitých prípadoch spravidla do šiestich mesiacov od podania disciplinárneho návrhu. Za tohto stavu potom Najvyšší správny súd primárne s ohľadom na plynutie lehôt ako aj zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania zvolil spôsob doručovania prostredníctvom poštového podniku.

45. K námietke, že príslušnú korešpondenciu prevzala zamestnankyňa splnomocnená na preberanie pošty určenej do exekučných konaní, ale nie na preberanie „osobnej“ pošty disciplinárne obvinenej ako súdnej exekútorke, Najvyšší správny súd uvádza, že disciplinárne obvinená v pojednávanej veci vystupovala v pozícii súdnej exekútorke, teda osoby štátom určenej a splnomocnenej na vykonávanie exekučnej činnosti (núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí) a nie v pozícii fyzickej osoby, pri ktorej sa vyžaduje jej označenie dátumom narodenia a adresou jej bydliska. Teda v uvedenom prípade išlo o disciplinárne obvinenú - súdnu exekútorke majúcu postavenie verejného činiteľa, pri výkone exekučnej činnosti, ktorý je súčasne výkonom verejnej moci. Súdny exekútor po vymenovaní do funkcie súdneho exekútora zriadi exekútorke úrad, ktorý v jeho mene plní úlohy spojené s odborným,

organizačným a technickým zabezpečením exekučnej činnosti; exekútorský úrad tak predstavuje personálny substrát exekučnej činnosti, na čele ktorého stojí súdny exekútor, ktorý zodpovedá za jeho chod. Tento personálny substrát predstavuje samotný súdny exekútor. V predmetnej veci disciplinárne konanie súviselo s výkonom činnosti exekútora, teda v súvislosti s plnením svojich úloh a povinností plynúcich z tohto jej postavenia. Bol preto správny postup, ak v priebehu disciplinárneho konania doručoval Najvyšší správny súd príslušné písomnosti disciplinárne obvinenej v pozícii súdnej exekútorke na adresu sídla jej exekútorského úradu, ktorý súdna exekútorka riadi a za jeho činnosť zodpovedá. Pokiaľ potom zásielku / zásielky preberal zamestnanec exekútorského úradu oprávnený na preberanie zásielok na základe splnomocnenia (čo potvrdila sama disciplinárne obvinená), doručenie príslušných listín je potrebné považovať za riadne. Možno teda uzavrieť, že konanie súdneho exekútora je konaním exekútorského úradu, a preto aj doručovanie do vlastných rúk súdneho exekútora je doručovaním na adresu sídla jeho exekútorského úradu (primerane pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. februára 2019, sp. zn. 7Asan/3/2018 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 03. júla 2019, sp. zn. II. ÚS 192/2019).

46. K namietanému rozšíreniu dôvodov disciplinárneho návrhu o porušenie povinnosti plynúcej z § 198 ods. 2 ExP Najvyšší správny súd uvádza, že sa nejednalo o kvantitatívne rozšírenie dôvodu o ďalší skutok, išlo iba o korekciu porušenia uvedeného ustanovenia § 198 ods. 2 ExP, ktoré je potrebné chápať vo svetle už navrhovateľkou označených základných porušení plynúcich z § 197 ods. 1 a § 199 ExP v spojení s § 7 ods. 1 Vyhlášky. Odhliadnuc od uvedeného, možno v tomto smere podporne poukázať na § 241 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z.z.-Trestný poriadok, podľa ktorého ak samosudca dôjde k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia zákona, ako ho posudzuje obžaloba, oboznámi s touto skutočnosťou osoby, ktorým sa doručuje rovnopis obžaloby a prokurátora. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade, ak skutok je potrebné posudzovať podľa iného ustanovenia, než ako bol posúdený v obžalobe, je možné túto okolnosť zhojiť práve týmto postupom. V tomto kontexte Najvyšší správny súd uvádza, že právo byť informovaný o povahe a dôvode obvinenia je potrebné vnímať v súvislosti s právom obvineného pripraviť svoju obhajobu (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 25. marca 1999, Pélissier a Sassi proti Francúzsku, body 52 a 54, číslo sťažnosti 25444/94). Ak súdy rozhodujúce vo veci majú možnosť prekvalifikovať skutky, ktoré sú im predkladané, pokiaľ im také právo vnútroštátne právo priznáva, musia sa ubezpečiť, že obvinení mali možnosť uplatniť svoje právo na obhajobu v tomto bode konkrétnym a účinným spôsobom a boli včas informovaní o dôvode obvinenia, teda o skutkových aspektoch, ktoré sa im kladú za vinu a na ktorých je založená obžaloba, ale tiež o právnej kvalifikácii danej týmto skutkom, a to podrobným spôsobom (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 11. decembra 2007, Drassich proti Taliansku, bod 34, číslo sťažnosti 25575/04). V predmetnej veci sa však jednalo o menej významnú okolnosť, než ktorú predpokladá už zmieňované ustanovenie § 241 ods. 2, nakoľko v predmetnej veci sa skutok i naďalej posudzoval podľa navrhovateľkou označených ustanovení, len sa doplnilo ďalšie ustanovenie (§ 198 ods. 2 ExP) bližšie precizujúce už zo strany navrhovateľky správne označené ustanovenia § 197 ods. 1 a § 199 ExP v spojení s § 7 ods. 1 Vyhlášky. Najvyšší správny súd len dodáva, že ústne pojednávanie pôvodne nariadené na 09. júna 2022 bolo odročené za účelom, aby sa disciplinárne obvinená riadne oboznámila práve s touto skutočnosťou, pričom disciplinárne obvinená sa k možnému porušeniu aj § 198 ods. 2 ExP vyjadrila.

47. Disciplinárne obvinená tiež namietala oprávnenie navrhovateľky podať disciplinárny návrh na základe výsledkov ňou realizovaného štátneho dohľadu, nakoľko takéto oprávnenie navrhovateľke zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu nevyplývalo (bližšie pozri bod 8 tohto rozhodnutia). V tejto súvislosti Najvyšší správny súd uvádza, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky na podnet povinného v rámci zákonom aprobovaného štátneho dohľadu nad činnosťou exekútorov prešetrilo postup disciplinárne obvinenej a dospelo k záveru, že konanie disciplinárne obvinenej naplnilo znaky závažného disciplinárneho previnenia, čo následne vyústilo do podania disciplinárneho návrhu podľa zákona č. 432/2021 Z.z. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 432/2021 Z.z. ako aj ExP nevyplýva povinnosť ministra spravodlivosti pred podaním disciplinárneho návrhu „vyčerpať všetky stupne sťažnostného konania“ podľa § 218a a nasl. ExP. Slovenská komora exekútorov (v mene ktorej koná prezident) ako aj minister spravodlivosti sú na účely podania disciplinárneho návrhu rovnocennými

subjektmi oprávnenými podať disciplinárny návrh (§ 17 zákona č. 432/2021 Z.z.). Navyše ak by sa prijal názor disciplinárne obvinenej, že pokiaľ ministerstvo spravodlivosti dospelo k záveru, že by mohlo dôjsť k disciplinárnemu previneniu súdneho exekútora, a teda podľa obsahu spisu išlo o sťažnosť proti činnosti súdneho exekútora, malo ministerstvo postupovať podľa § 218a ods. 2 ExP a postúpiť túto sťažnosť na vybavenie Slovenskej komore exekútorov, pričom ministerstvo mohlo svoju právomoc využiť až v prípade postupu podľa § 218b ods. 4 ExP, t.j. ak je sťažovateľ toho názoru, že sťažnosť nebola komorou riadne a včas vybavená, môže požiadať ministerstvo o prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti komorou, by mohla nastať absurdná situácia, pokiaľ by Slovenská komora exekútorov vyhodnotila sťažnosť súdneho exekútora ako dôvodnú. Za takého predpokladu, by totiž nebol daný dôvod na to, aby sa sťažovateľ domáhal prešetrenia postupu Slovenskej komory exekútorov zo strany ministerstva spravodlivosti a pokiaľ by ministerstvo spravodlivosti pri výkone štátneho dohľadu dospelo k záveru, že by vo vzťahu ku konkrétnemu súdnemu exekútorovi mohlo dôjsť k disciplinárnemu previneniu, nemalo by možnosť podať disciplinárny návrh. Takýto konštrukt však odporuje základnému poslaniu ministerstva spravodlivosti ako orgánu vykonávajúcemu štátny dohľad nad činnosťou komory a činnosťou exekútorov.

48. Podľa § 220 ods. 1 ExP, disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie iných povinností podľa tohto zákona, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie exekútora, ktoré má za následok prietahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní.

49. Podľa § 220 ods. 2 ExP, konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie alebo iné prítiažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená. Závažným disciplinárnym previnením je aj nezaplatenie právoplatne uloženej peňažnej pokuty podľa § 221 ods. 1 a 2 v lehote určenej v rozhodnutí.

50. Podľa § 221 ods. 2 ExP, za závažné disciplinárne previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie

a/ písomné pokarhanie,

b/ peňažnú pokutu až do sumy 3 310 eur,

c/ zbavenie výkonu funkcie exekútora.

51. Navrhované disciplinárne opatrenie navrhovateľka odôvodnila primárne s poukazom na osobu súdnej exekútorke ako osoby s právnickým vzdelaním a dlhoročnými skúsenosťami, a teda musela vedieť, že v prípade zaslania nesprávnej výzvy oprávnenému na úhradu exekučných trov, dôjde k porušeniu ExP. Súdna exekútorke teda vedela, že svojim postupom pri vyúčtovaní exekučných trov môže porušiť zákonné ustanovenia o vyúčtovaní exekučných trov, a pre prípad, že ich poruší, s tým bola uzrozumená. Z toho dôvodu navrhovateľka vzhľadla nepriamy úmysel súdnej exekútorke, čo zakladalo prítiažujúcu okolnosť. Závažnosť konania súdnej exekútorke videla v tom, že táto výzvou na úhradu odmeny vo výške 26.229,50 eur z 12. januára 2021 uviedla oprávneného do omylu v tom zmysle, že jej táto odmena patrí a on je povinný ju zaplatiť. Zároveň uloženie peňažnej pokuty považovala za vhodné pre naplnenie represívnej funkcie disciplinárneho opatrenia, keďže uloženie tohto druhu disciplinárneho opatrenia predstavuje zásah do majetkovej sféry súdnej exekútorke, ktorý môže viesť súdnu exekútorke k náprave jej konania do budúcnosti, a teda naplniť výchovnú a preventívnu funkciu disciplinárneho opatrenia.

52. Po komplexnom preskúmaní veci a vyhodnotení všetkých skutočností, za ktorých sa disciplinárne obvinená dopustila skutku bližšie špecifikovaného vo výroku tohto rozhodnutia, Najvyšší správny súd dospel k záveru o dôvodnosti uloženia disciplinárneho opatrenia v podobe peňažnej pokuty. V súvislosti s výškou peňažnej pokuty prihliadal súd na to, že v konaní nebolo preukázané, že by disciplinárne obvinená bola v minulosti právoplatne postihnutá za akékoľvek disciplinárne previnenie. Za daných okolností bolo potom potrebné na disciplinárne obvinenú hľadieť ako na doteraz disciplinárne netrestanú. Na druhej strane však Najvyšší správny súd vyhodnotil ako prítiažujúcu

okolnosť, že protiprávneho konania sa disciplinárne obvinená dopustila úmyselne, keď vedela, že svojim postupom pri vyúčtovaní exekučných trov i napriek tomu, že exekučný titul nevymohla ani sčasti, môže porušiť zákonné ustanovenia o vyúčtovaní exekučných trov, a pre prípad, že ich poruší, s tým bola uzrozumená. Jednalo sa teda o nepriamy úmysel (dolus indirectus). Túto formu zavinenia navyše nepriamo preukazuje samotné správanie disciplinárne obvinenej, ktorá na jednej strane primárne s odkazom na list okresného súdu z 29. apríla 2020 uvádzala, že došlo k zániku pohľadávky oprávneného (i napriek tomu, že z príslušného listu jasne vyplývalo, že simulovaný právny úkon - dohoda postúpení pohľadávky ako aj di-simulovaný právny úkon - započítanie pohľadávok sú neplatné právne úkony, pričom okresný súd na základe predložených listín nevzhladol žiaden dôvod na rozhodnutie o procesnom nástupníctve, respektíve zastavenie exekúcie) a na druhej strane pokračovala v exekúcii, ktorú skutočnosť preukazuje ňou vydané upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností z 30. júla 2020 v znení opravy z 05. augusta 2020. Rovnako ako prirážajúcu okolnosť hodnotil Najvyšší správny súd aj to, že závažného disciplinárneho previnenia sa disciplinárne obvinená dopustila porušením explicitnej povinnosti elementárnej povahy, keď oprávnenému uložila nezákonne vyúčtovanú odmenu, navyše v značnej výške 26.229,50 eur a k tomu prislúchajúcu sumu 5.257,90 eur z titulu DPH i napriek tomu, že na takýto postup zákonné podmienky splnené neboli. V tomto zmysle teda disciplinárne obvinená konala v zjavnom rozpore s vyššie uvádzanými základnými ustanoveniami (§ 197 ods. 1, § 198 ods. 2 a § 199 ExP v spojení s § 7 ods. 1 Vyhlášky), ktoré súd vyhodnotil ako základné ustanovenia, ktorých aplikácia je zo strany súdnych exekútorov pri výkone exekučnej činnosti realizovaná na dennej báze, a teda ich riadnu aplikáciu je možné od súdneho exekútora ako štátom určenej a splnomocnenej osoby očakávať, požadovať a predpokladať v súvislosti s výkonom núteného výkonu exekučných titulov.

53. O náhrade trov konania štátu rozhodol Najvyšší správny súd podľa § 38 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z.z. v spojení s § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 15. novembra 2021, ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

54. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd pomerom hlasov 5:0, t.j. jednomyseľne.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.